

Những Ngày Đầu Trên Đất Mỹ

Tuyết ở ngoài đời tuyết bay lấy phất
Tuyết xám màu trời buốt giá lòng tôi
Nỗi nhớ lên hồn ngập tràn nước mắt
Những người thân chừ xa lắc đâu rồi !
Ngày dần trôi gió lùa thêm rưng rức
Mây ủ buồn nức nở dưới chân bông
Cây trụi lá bên đường âm thầm khóc
Xòe cành khô đón con sóc lẻ loi
Tôi thấy sóc như thấy mình lẩn lóc
Giữa trần ai nhón nhác mỗi mòn hơi
Xe vun vút đuổi thời gian đi tới
Đêm không tròn ru giấc ngủ ra khơi
Mộng mị phủ lên đời tôi chệnh choáng
Thấm đẫm men say lạ lẫm lối về
Lạc con mê trụi lủi mãi lê thê
Tàn con mộng thấy đời tan hữu hoại
New Jersey, 27222007

Phan Văn Huy Tâm